

Preč.
siemensista

Dr. I. D. Višočević, rektor grkt.
Zagrebi, gornji grad

ДУСКИ НОВИНИ

ЗАРУСИНОХ У КРАЛЬОВИНІ ЮГОСЛАВІЇ

Виходза кажды тидаенъ, — Піредплата на рок 60 Дніз., за пол рока 30 Дніз. За Америку и други іраї 2 долары роцне.

Предплату и тиражи писма до Редакций в Україні треба послані на адресу: „Руски Новини” Центроревіці (Югославія).

Чеснота и доверие.

Ест по наших руских наалох таки буц добре, бо таки чловек волея сама
обисна, котри су власносць еднай истей страдаць, як да другога сиреведца.
Фамеліі непрестано, од тэх, ше нашо
там населенія. Хижка и газдовство віше
преходзело з руки до руки, од оца на
сына.

Але єšt и таки хижі, погані непрекращено меншою свого газду. Єšt и таки, що за 30—40 роки премислили трох — штирох газдох. Кед би мурі тих домох звали бешедоваць, приповедали би воїнам чудиші истории препадання подінних флюзах.

Едини страдали пре роскоши, неумерени живот, други пре пренасиле безкрайни суди и звади, а трети пре падли пре ленівості и недобре управление. А вели прегадли престо, бо робили нечесно, на пощено.

Чеснота, почитеніє які то иешка
рівки киет! Правда, єст ище на швеце
чести людські, єст ише і цали край, дзе
човек адні другому так вері, же не
заміка спою хижу ані вноци. Ище спа-
ва Богу, мож пайсці таких людзюх, ко-
трым мож веріц на його поштейні
бешеду всіней, як на дрэшец подліси не-
поштеного. Недавно ў ёдним месце хо-
вали адного фабричнаго работніка і на
його гробе отпітковал ще його друг зос-
ловіями: «Так ши робся, ў цудзей Фа-
брікі, як да вона була твоя». И нало-
дал тот бешеднік, же покойніш бул вірни
христіані і зато бул такі совісны.

Ест ище искака таки поштенија
аље, але барају ридко поштанија.

А у давних часох було таких злодзох весьо всцей. Кед таки чловек принял ад другога даляку работу, зробіў ю так, як самому себе ище і лепшае. Многі чловек схабіц свой ладро тон, дзе ніхто го не рушыл. «Цо не твой, тогад, не рушай го!» -- то була прислов'я тих старых часох. Цо ши у такого поніштага чловеска куцел, то мушело

Польша

Ювілей руської ікони. — У польським
верошу Ченстохова престанені тих дніх 550
рочин ювілея славної чудотворної ікони (об-
разу) Мацері Божої. Тот образ тримаю та-
раз Полячи як свой и барз го поштую, але
на справди туту слику привезол 1382. року
польський князь Владислав Опольський в Україні,
з вербону Бела у Гадичині. Же у добах чи-
сах почитовали цюко предлове туту чудотвор-
ну слику. О ней не уж теди сріннєдно, же-
раз Татаре нападли на Бела и зціли туту сли-
ку шаблямік порубац. Оден Гатерик вдерел ико-
ну по лицю и в рани також вдерела крев. Та-
тари не відібрали и слику охайні

Тарас ще в ню пакна Польщу як вос свою, як цо єсть велько краину, що вона од нас од-нозади в храде ще як за то их власне.

Швейцария Шашкевича

В недзелью 14. аўгуста маши пачао браца у Геліцыі вялікое нацыональнае торжество. Ян і препадных роках зіцьковалі вони памятку Маркіяна Шашкевіча, хотры першы почат пісац кніжкі на чистым нардзігм языку і таг започац народнне пребудавенне Русінкох у Аўгсбургі. Імя было ам Білей горы при вазаду Штадлесе, дзе тise Шашкевіч родася. Присутно было вельмь ткаскі людаох. — Маркіян Шашкевіч быў смяшчэнік і учтар маёй 1843. року.

— У Франчукей

Поставили Французи у провинції Бретаня пам'ятник з нагоди 400-річчя, чи ще Бретаня ввдинела в Француузку. Але десь склерей як цо тот пам'ятник мав бути пошевенен, розвалили го непознати людзє динамітом до темплю. Француузи новини пиши, же то зробила тайна Бретонска організація, котрия незадовільна з тим положком, яки Бретаня ма у Француузкій державі. (На пам'ятнику була представлена єдна жена (Бретаня), як покорює кльвичи пре другу (Француузку). Бретонки були давніше окреме плем'я од Француузів, до 1532. року мали окрема своїх кральовствів і сидли біля вітатра, де маю у Француузкій свою автономію. ... Тоті висти то велика новинка, бо до тэрра була Француузка позната як чиста єдинонаціональна держава.

Заварти гімназії заш отворені.

Ми уж явіли, же Міністер просвіті завар всієй інтердій школи, бо інтелігентії маю уж вельо, котра нема од чого жити, а и держава муки у своїх видатках споріває. — Терз явило з Београду, же вехічка завартих школах на ново отворені.

Адвокати у Югославії.

У цілій Югославії є 2.822 адвокати и 574 адвокатських помочій (консульти). На 4.400 душа одпада один адвокат. Найменш іх є у Београду, Загребу и Новим Саду.

Віднесені велики толпами.

У єдиному вадалі під час до Загреба жандаре віднесли великою збойникою Осіфа Бенду, Чеха, котри погарал великою, а у Беловару погарал Портикови Уряд и при тим падавел чувера Андрія Гуніца. У самим Загребу під час процесії від дванадцяти часів, медни німа и касу у владическій канцелярії, тає украдкувши велику суму цінності.

найдальших країнах Баччи. Місто було патріац у більші шматках дзеся, слухац гране в бандах, континентах на 62 більших країнах, включіши організації християнської молодіжі и 146 приїзжих (хоругвях). Шістьо законъческа попри штеджаню мужарах и багатого розширення електрики.

През ноц було поклонення наїсв. Тайни Євхаристії, у котрима кожна нація окремо учаська. Ми Русини мали годину од 11—12. Тото морію народу єдини другим не заваджало, бо простор коло церкви, католіци и прекрасній лурдській калварії бара велики.

Главник бул други днень, на котрима кожна нація: Буковина, Північна Малопольща окремо прекрасні науки молода слухац од священиків и цивільних о християнському живоці у давніх часах. Такі бешеди були виповнені 38 того дня. Хто там бул друго будзе паметац на них.

Нашо крестури и канцелярії були у процесії, а вели були на кочках и железніці. Крестури було коло 600, канцелярії великою як 100, а були и в Вербасу, Іордьюка и аж зос Срібну, так же наших там було коло 800.

Од націях панотюх були зам о. Абодичи о. Бандас и вонкі споведали и кончили богослуження нашо днень и ноц, але то мало двох панотюх на тельо народу. О. Бандас наказав на пол ноци и на торжественій Служби Божії у Каплиці.

Найкрасша була процесія други днень вечаром зос наїсв. Тайшими, у хідрій учаськали лев сині хлопи, а жени в боках зос цивільними. То наїсце лев свидоми християнсько и римокатоліки можу таку явну мавіфестацію и практичне християнство ухвалати!

Шицькі від наско вадополіни до доку ще шільво повраздели.

Стари Вербас.

Злати ювілей о. пароха. В подземі 7. августи преславел у ціхосци и лев у кругу найбліжчих своїх всец, п. о. Александер Абодич, вишерхідником и парох зос скло до стоянії наїматку 50 років ювілей міжкінства.

Гоч преслава того рідкого ювілея у тайністю була, по всичкін напік церкви паполнена зос добромічівими варіїками, кед о. Бандас, парох хощурски, мідвел благослов божий на достойних ювілантох.

Моляти св. Іерікії таємно че и шицькі доброжелателя тей уважаній фамелії, котра и у найчесніх часах цинела як наїсні присні супружеского життя — и жінка иж шешильки живут на многах літа!

*

Тим жадальнім присмачую че и «Руски Новини».

Ред.

Коцур.

Заводжене електрики. — Уж давніо по жадає електрическое розвиненія вадалу починаше заводжовац — и то од шукровій фабрики в Новому Вербасу. Гоч заведене до вадалу безплатне, кажди потрошац міжи себе сам вавесць до обісца о їхній трошку, а то у давніх часах кус ческа робота, бо народ мене ж німа, а в кождій страни го на плацяня примушую. И так випатра, же вскінна хідкох и яших здання на фірмі розвинені буде зос храсним електрическим інвестітом.

др. А. Наливайко.

Чуване здравя.

Борба з оберацими хоротами захтує великою трошку, котри и у нашій перекліні идея на мільйони и мільярди. Вицовата у тим наїсні кількохсот и навприсищеноц людох, котри не, знаю, чо то обераци хороти и не знаю, як ще їх мож очуваць.

Прето наука — просвітія великою допоможе, да борба з оберацими хоротами буде легчайша и да менеї трошку захтує. Но гоч то правда, че на ширене хоротах візываю и другі причини, як, на пр., худобство ківдрів хідко и т. д. але правда и то, же богати а інукі чловек легчайше інстріада от епідемії, як худобі, але просвіщені, котри аха, чо то обераци хорота и их ще од ней мож очуваць.

Прето че уж у народных школах (5. и 8. класі) деськ поучую о хідкох, то ест о науки як треба чувац скілько здраве. И ту треба налаштіц важносць и заслуго наїсні «Руски Новини», нашого Календаря и Рускій Просвіти, котри шицькі маю туту цінь, за ширя просвіту у рускій народзе, да зазвінно у рускім парохів або іншіх землях да тири культуру душевій а и тільки, то ест хідкоу тимоючи ще старій правда, котра гваря: «У здравим целу, здрава душа».

Тріба ту спомінуц, яку велику важносць за здраве людох ма добра вода. То щелайшо обачено у Крестуре, где вякійана архітектурна студня. Од кеди тута студня сиравела и

Нашо Дописи

Русини греко-католіки у Светозару Милетичу.

Як кожного рику, так и того рику скількох відзначали бачнянські римокатоліки своє християнське торжество у Светозару Милетичу. Того рику скількох то було зос велику славу 14., 15. и 16. августи.

Тогочорин торжество у тим превищено дотерапії, же високопрепсавіції владика Буданович (суботиці) принес зос Риму од св. Отеця Папи даровали образ чудотворній Мацерні Божії, ходатиць и заступниці.

Тот образ провадзены од жалезніцькій стації у торжественій процесії аж на прискіпу канліцу збудовану на верху брега Телечко. То прави трхумф Богородиці бул, у котрима кремисоконреошенні Владиці участвовали: 22 священиків, 27 богословів, 82 процесії аж 105 вадалох и коло 20.000 народу аж зос

У Старого пекара Арт-а у Руским Крестуре

Сост наїси днень фришкого хлеба по 2 динара кіла — чера и за муку. Предавава за пеножки місце хлебову и білу. У ніго аст впіднякай, судзини белавей и ворцованавей и шинко ишше по наїтульшій цени. Жича судзину за свадебн.

мо у часах царизму.

Були в часах «цизіфікації» у Польській в єщі 1930. року, пропаганда цо ю ведає емігрантів, врихильності політичних державох до українського народу, що цико то знаїт до указу, же пытаваць українській шлебодрі постілю печаці и же у наїскорішим чаше ческа своє ришене, котре міжи присц. А шлебода, а котру не, ишкі складаю кирваки жертви и підземіць як и на бойовискох, у піддавній приснілосці, — шлебода, наївкше добро у рабству, як здраве у хороті, шлебода златна міжи присц по гейному закону, же за воскрешеве потребна шмери... А шмери, як спомните, пресживюкі наші народ там у озовищі...

Чом о тому писац? Да ще учесці у герстючії нашого народу у Югославії свядомості, ту хімі припадаме, и да ще — жилющи у наїсі же не, ишкі — ютре премії для місцевого народу — и мік ту у Югославії двянгама очекуючи лепшу будучності, у котрій будземе моція культурно да ще отримаме.

Бо вишлебодзені українські народ у власній державі тодзен іш в нашіх народних и просвітніх жайгашах помагац цілком іншак, як то може робіць терз.

Р. Манлеус.

Еден фельтон.

Кому Бог сце даць шлебоду; допушув на него муки, царства, рабство. И на кельо тута шлебода ма буц шлятливіша и длугша, на тельо и рабство страшніше и чеjkше. Прешлосць и пінкашноц теліх народох то ути.

И у слутию українського народу, история не спрещає по гейму добре пожатій вадади: по бурі — мир; або: по Голгофі таїдуть Воскрешене. Великі Пятох за Ісуса Христа бул вернікі-чорпеньких. А ішкі баш як може бути літда скорей — пресживка українського народ часті, за котри мож повесць же то його Голгофта... И у часу кед Христово учесці думалк же з Його ішмеру ішкіо препадло, а непрятеле триумфовали — Вон воскрес.

Україну чека Воскрешене... Бор інновеї у розпукі, же ішкіо препадло, а інпрінчене болішевики и други — лікую, же пади-ціл час іх трхумфи.

Читателю наших іновиціх мілія Нагоду не-цей раз упознац чекік обставини, у яких наш наїшнішні народ жіже у Галичині, а ще веџей як між рай квітів на болішевицькій Україні. Економіка политика «пліти річкі» наїсні почкодзела України, веџей може як чеjkе яр-

прак пада вода з пей зараву воду, якій до теди у Керестуре не було, такої у падаха снадає чисто слічайних інтересів.

І так у Руских Керестуре умірило:

1927.	року	137	особок
1928.	"	143	"
1929.	"	138	"
1930.	"	103	"
1931.	"	88	"
1932.	за пей рік	50	особи.

Але кед би докто думал, які тето зменшання числа умартих цілком слічайне, зато ще більше поясни, які страти хорота як б рушити ти фує, котра уж скорій була у Керестуре досі часта, тера з скоро цілком престала. А тога хорота приходак бакі под навізної води. Тера зе Керестур виннебожел тей хороти и зос тим стапул на драгу свого відрадження.

(Копія буде).

Н О В О С Ц И.

+ Нашо унуки буду жиць 140 років. — По цілому світу познати дехтер професор Воронов, котра жиє тера в Французькій, виявляє, же коло 2.000 року, то єст за земних 70 років, живут людики буде вельми дужими як тера. Тоді люди буду жиць не 60-70 років, але 140 років. Рідко хто буде теди умераць од хоротих, бо медична наука знає жиць хороти. І єфтика, котра тера бере пайвець жертв, буде наділана. Умерац буду людзе лем од старосци, — Хто сас, пай вери.

+ Покойни пришол на власне ховання. — Було то падавно на Україні на Волині у місту Козель, котре тера под Польську. Железніца пресякала відного мітального чоловіка у котрим єдна жена пренозидала свого сина, котрій біши на жезловині одпуповал. Нока привезла мертвого дома в сороках му вельми ховання. Лем що пе маць вращала з теметовою, кед на праугу ще змієві сї живучки син. Ман од страху мало не умарило. И знову усерела, же то вій прави син, а под жезловину погибу хто-жика друга, слична кому.

+ Вирик лес. — У Іннопроцлаву у Польській умар стари паноцець як схабець старого вирного леса. Нес такої похоніл, як ще стало з його гараду, бо постал бара смуття и не спіл поїсць под труни. Аж го силом одоряли в гарварах до каней коморки. Други звінь нашли тися жертвого. Ветерник пренапіол, як псу пукло шерю — од жалю за світлі добрым пікапом.

+ Другого ратовац — сам погинул. У рік Случ, що десь на границі між вільшевицю Україну и Польську купало ще одно дружину, у котрим бул и сцен польськи жандар. Інраг єдна жена почала ще даваць. Да ю спаси присягнула їй вон своє пунік. Жена ще відпала за пуніку так явицько, як пунік пукла и забила жандара, а жсна ще виратовала.

+ Гад причина шіверци сто людах, — У окопіць варону Калішнур у Інажі, сцен бара отровни гад лежал на віднім дереву, цо пікавало по єдній вельмі ріки. Надішала ліса з пуніками и гад з дерева скочел на ладю. Шіцін пуніків од страху поспекали пред гадом на други бок ладц. Од того ще надя превращена в 100 людах ще у воді задавило.

Купуйце!

Нову руску книжку що ще ишла

Читайце!

„Служба Божа або Литургия“

Написал ю нації Преосвящени Владика.

Книжка ма 134 боки и є в ней в на легкі и кожному разуміти способ потолкована Свята Служба Божа що ю кожду недзелю и шісто у церкви слухаме.

Прекрасне чишаюся за каждого Руціна, за кожду руску хіжу!

Цена книжки лем 5 Дин.

Мож ю достац на кождай нації парохій и у чиц Шестрох у Керестуре и Конгресе и у редакції «Руских Новинох».

Читайце!

Купуйце!

+ Жени посланниця. — У новим під-міністрем парламенту на 605 посланників в 37 жсни.

+ Раби. — Рахую, що тера є ще 6 млноки рабох. Наїще єже культурни!

+ Номди уж вицагли в моря затону ладю Нілбі на котрій ще недавно задавило 69 юладих поморських кадетох.

+ Авто наїсдело на каварню. — То ще тих днів тролію у Београду. У замін авту шофер вомлел, авто без свого управителя наїсдело медак столи, що стали пред вінім каварно и щицко пред собу коламало.

Лідо мою руку и положіл до ней книжка, що щицки добре видзены, лем я то не видзел, та чам сам мал отворени очі.

«Го, го, що би то мою бул?» — задумали ще Міжко пойташе, але не можни угадаць.

«Вен вам я новем. Лідо ми положел до руки мою-іласце ухо и то праве!»

Шицки школяре пирсли од щицкіх, а еден гвард: «Требаю щицки ухо старшыц та всц би го видзен».

Да ще хлатчи престаніо щицки, указал им Міжко нову майсторію. «Паде же. Тот фалаток хлеба накрити с з калапом. Ставим ще, же я тут хлеб жем, а вон илак остане под калапом».

Хлатчи не сцели вериц.

Л Міжко положел подкатап фалаток хлеба. Вен над пім забурмощен: «Чари, мари, фук!» Половел катап на главу и жедол хлеб.

«Чи тот хлеб тера є под калапом?» — запитал ще юлади чаровник.

Учениці почали од юлади кляніця руками. Але пагло забренікані автонімок. Шицки мушени поїсці до школи и одложили комендап на други раз.

За нашо дзеци

Мудри Міжко.

Міжко бул вельми мудрець. У школі учел ще бара легко, але ище нечайне паметал вон вісляки майстроства, що МУ их указовал його лідо.

Кед у школі бул одмор, хланщи гарди ще коло Міжко и моделі то, да ім дано, нове укаже. А Міжко и треба вельмо модіц. Ето вицагул вон з кишечі фляшочки волну води (віше вон таке даю зос собу ношеш) добре з дуніком заткну и ізварі: «Ту з тей фляшочки я не нашлем води, а да не вінім затички!»

«О дабоме! А як? Ще мож толк!» — закричали хлатчи паоколо. А Міжко ще лем щицкінів, одбегнул до студіи и принесол ў гарничку води.

Тера з обрател фляшочки горе дном и падал до долінки, цо була у дну, кущик води. У обшім щицкіх випіл воду з тей долінки, то звали з фляшочки, як и обещал.

«Чекайце ще, ще вон цошка үка-жем!» — гвард Міжко даней. «Щефа вжал

Пошта Руских Новинох.

Мих. Горнік, Barberion, Амеріка. Предизиц зме прияла. Новини Вам посыпаме од 1. ліпня. Бара Вам крашно дзекусаже за Ваші щицки слова. Кед бж щицки так похонели важносці Рускій просвіти и Руских Новинох ми би вельми лепше у культурним погледу стали и наші Новини були бы велики. Чи би Вы не могли намец нам даскелько предплатніх медалі вініма амріканскими Русінами? — Сердачна Вас поздравім!

Плюсно напомінаме щицкіх, да ишти за Новини а тинту и лем в одній страни паперу

Жем под аренду Ешленци Юла у Р. Керестуре дава под аренду 5 голти жемя на Брестовицу. Хто єще візац, най ще ту юї обклі.